

ÎN C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul lui XXXXX, avocatul Odobescu Ghenadie împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 decembrie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de XXXXX împotriva XXXXX cu privire la modificarea quantumului pensiei de întreținere a copiilor minori

c o n s t a t ă :

La 22 iunie 2017 XXXXXa depus cerere de chemare în judecată împotriva XXXXXcu privire la modificarea quantumului pensiei de întreținere a copiilor minori-XXXXX, născuți la XXXXX.

În motivarea acțiunii a menționat că, Judecătoria Edineț prin hotărârea din 10 aprilie 2017 a stabilit locul de trai al copiilor minori cu mama, XXXXX, domiciliată în XXXXX, cu încasarea pensiei de întreținere în sumă fixă a câte 1000 de lei lunar pentru fiecare copil.

Reclamantul menționează, că nu are posibilitate de a achita această sumă, deoarece nu este încadrat în câmpul muncii.

Reclamantul solicită de a modifica quantumul pensiei de întreținere a copiilor minori de la 1000 de lei pînă la 880 de lei lunar pentru fiecare copil.

Judecătoria Edineț, sediul Central prin hotărârea din 12 septembrie 2017 a respins acțiunea ca neîntemeiată.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, pîrîtul nu poate fi absolvit de obligația de a contribui la întreținerea copiilor minori în măsura care să le asigure ultimilor un nivel de trai decent și corespunzător din motiv că, nu deține un loc de muncă stabil.

Prima instanță a notat, că suma de 1000 de lei lunar pentru fiecare copil, la plata căreia pîrîtul a fost obligat prin hotărîre judecătorească, este o sumă rezonabilă cu minimul necesar de existență pentru un copil, conform informației oficiale oferite de Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova.

Prima instanță a invocat, că urmează a fi luat în considerare și faptul, că pârâta nu este angajată în câmpul muncii, respectiv nu are un venit stabil și constant, întreținându-se pe sine, dar și pe copiii minori, care se află la educația ei, muncind periodic.

Curtea de Apel Bălți, prin decizia din 12 decembrie 2017 a respins apelul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui XXXXX și a menținut hotărârea primei instanțe.

La 26 februarie 2018 reprezentantul lui XXXXX, avocatul Odobescu Ghenadie a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 decembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea litigiului în cauză.

A mai menționat, că recurentul nu dispune de un loc de muncă stabil, iar pentru lucrările sezoniere îi sunt achitate sume mici de bani.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prevede că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată, că recursul a fost exercitat în termen în condițiile în care la materialele dosarului lipsesc date care ar atesta cu certitudine momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea litigiului în cauză nu pot fi reținute, deoarece recurentul nu a prezentat probe în acest sens.

La fel, nu poate fi reținut nici argumentul precum că recurentul nu dispune de un loc de muncă stabil, iar pentru lucrările sezoniere îi sunt achitate sume mici de bani, deoarece din motivele invocate ultimul nu poate fi absolvit de obligația de a contribui la întreținerea copiilor minori în măsura care să le asigure ultimilor un nivel de trai decent.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat nu este bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu

este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă, că recurentul a depus prezenta cerere de recurs după ce a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „*Levages Prestations Services*” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de reprezentantul luiXXXXX, avocatul Odobescu Ghenadie.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan